

РЕШЕНИЕ

№ 644

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6715** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. от АПК. Образувано е по искова молба на Й. Г. Р., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж.к „М.“ №294, вх. 2, ет. 3, ап. 6, срещу Областна дирекция К. на Министерството на вътрешните работи, с която иска да бъде осъден ответникът да ѝ заплати сумата от 600 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – заплатено адвокатско възнаграждение за оказаната ѝ правна защита по анд № 1779/2018г. по описа на РС Дупница и по канд №157/2019 г. по описа на АС Кюстендил, ведно със законната лихва, считано от 17.07.2019 г. до окончателното и изплащане. Претендират се и разноски по делото за държавна такса и адвокатски хонорар.

Постъпил е отговор на исковата молба на 28.10.2024г., като според ответника искът е неоснователен, тъй като не са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, няма пряка причинно – следствена връзка между имуществените вреди, понесени от ищцата, и отменения фиш. Твърди, че е налице хипотезата на чл. 5 ЗОДОВ – твърдените вреди са причинени поради изключителна вина на ищцата. Претендира разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийски градска прокуратура изразява становище недоказаност на исковата претенция.

Административен съд - София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Срещу ищцата Й. Г. Р. е издаден Електронен фиш /ЕФ/ серия К №1961030 от ОДМВР К., за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който ЕФ на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, за това че на 25.02.2018г. на ВП II – 62 km 28 100 разклона за [населено място] в посока Д. при ограничение на скоростта от 60 км./ч за населено място, с МПС „Волво В 70“ вид лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е извършила нарушение на ограничението за скорост, като с автоматизирано техническо средство е заснето движение с установена скорост от 73 км/ч. Й. Р. е обжалвала електронния фиш пред Районен съд Дупница, който с Решение № 121/03.04.2019 г. го е отменил като незаконосъобразно издаден. Решението е потвърдено с Решение № 214/17.07.2019 г. на Административен съд– Кюстендил. По делото са изискани за послужване образуваното пред РС Дупница анд № 1779/2018г. и пред АС Кюстендил канд №157/2019 г. Видно от материалите по анд № 1779/2018г. жалбата срещу електронния фиш е подадена чрез адв. С. Д. Г., към нея са приложени пълномощно и договор за правна защита, сключени между адвокат Г. и неговата доверителка Й. Р. на 19.09.2019 г. Уговорено е възнаграждение от общо 600 лева, платени изцяло в брой на датата на сключване на договора - като е посочено, че договорът служи за разписка за плащането.

От правна страна съдът намира следното:

Исковата молба е предявена на 08.07.2024 г. в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 214 от 17.07.2019 г. на АС Кюстендил, от легитимиран субект - адресат на отменения Електронен фиш, вследствие на което се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение от 600 лева за обжалването на електронния фиш пред РС Дупница и правна защита в производството пред АС-Кюстендил.

Съгласно чл. 8, ап. 3 от ЗОДОВ, когато в закон или указ е предвиден специален ред на обезщетяване, този закон не се прилага. Чл. 189, ал. 14 ЗДвП урежда, че обжалването на електронните фишове е по реда за обжалване на наказателните постановления, като се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания. В случая, към датата на постановяване на решението на РС Дупница на 03.04.2019 г. и потвърждаването му от АС Кюстендил на 17.07.2019 г. специалният ЗАНН не съдържа уредба, която да дава възможност за овъзмездяване на разноски за осъществена адвокатска защита в административно-наказателното производство. С приемането на разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) се предвиди, че в съдебните производства по обжалване на НП страните имат право на разноски по реда на АПК. Налице е правен интерес поради което исковата молба е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда -

имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Вреда е отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения. Пряка и непосредствена е тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

В случая съдът констатира кумулативното наличие на всички изброени елементи. С влязло в сила на 03.04.2019 г. Решение № 121 по анд №1779/2018 г. по описа на РС Дупница, Втори състав обжалваният електронен фиш е отменен като незаконосъобразен. С влязлото в сила на 17.07.2019 г. Решение №214 по канд №157/2019 г. по описа на АС Кюстендил решението на първоинстанционния съд е потвърдено. Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление от 19.05.2015 г., постановено по т. д. № 2/2014 г. на ВКС и ВАС, исковите за вреди от отменени незаконосъобразни наказателни постановления, действия или бездействия по административно наказване, включително и такива за присъждане на разноските в процеса по обжалване са с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди и компетентен да ги разгледа е административният съд. Основен критерий за квалификацията на исковите по чл. 1 ЗОДОВ е видът на дейността по административно наказване, която независимо от правораздавателния ѝ характер, е административна, тъй като се осъществява от административни по своя вид органи, извършва се по административен ред чрез упражняване на властнически метод. За да се защити от издадения незаконосъобразен акт от ОДМВР К., ищцата е отнесла спора до съда, като с оглед осигуряването на адекватна защита на правата си е ползвала правна защита, осигурена ѝ от адвокат, за която видно от доказателствата по делото е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева, платени изцяло в брой, съгласно договор за правна защита и съдействие от 19.09.2019 г. Реализираните разноски представляват претърпени имуществени вреди, вследствие на незаконосъобразния акт, издаден от ОДМВР К..

С Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017г. на ВАС, постановено по т. д. № 2 от 2016г. е прието, че при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон. В този смисъл исковата претенция за сумата от 600 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – заплатено адвокатско възнаграждение за оказаната на ищцата правна защита по анд № 1779/2018г. по описа на РС Дупница и по канд №157/2019 г. по описа на АС Кюстендил е основателна и искът следва да бъде уважен в тази му част.

Относно претенцията за присъждане на законна лихва, следва да се има предвид застъпеното становище от ВАС в Тълкувателно решение № 5 от 14.07.2022 г. на ВАС

по т. д. № 4/2020г.: Към настоящия момент единодушно се възприема становището за дължимост на законна лихва върху платените в административно-наказателните съдебни производства адвокатски възнаграждения, като началният момент, от който същата законна лихва се дължи, е датата на влизане в сила на съдебното решение, с което НП е отменено като незаконосъобразно, стига лихвата да е поискана от тази дата. В този смисъл съдът счита, че следва да бъде уважена исковата претенция и в частта за претендираната законна лихва, считано от 17.07.2019г. до окончателното и изплащане.

В настоящото производство се претендират разноски за адвокат в размер на 600 лева и държавна такса от 10 лева. Безспорно платената държавната такса е дължима изцяло, като съдът, предвид направените от ответника възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение, отчита степента на фактическа и правна сложност на настоящото дело, броя на проведените заседания- в случая едно съдебно заседание, както и договорения размер на възнаграждението, което надвишава минимално предвиденото в Наредбата за минималните размери адвокатски възнаграждения и Решение на СЕС от 25 януари 2024 година по дело С-438/22, и счита за справедливо да присъди претендираните разноски за адвокат изцяло в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 – ви състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция - К. на Министерството на вътрешните работи да заплати на Й. Г. Р. сумата от 600 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – заплатено адвокатско възнаграждение за оказаната ѝ правна защита по анд № 1779/2018г. по описа на РС Дупница и по канд №157/2019 г. по описа на АС Кюстендил, ведно със законната лихва, считано от 17.07.2019 г. до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА Областна дирекция - К. на Министерството на вътрешните работи да заплати на Й. Г. Р. сумата от 600 /шестстотин/ лева разноски по настоящото дело.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: